

Vout schrijven is dom?

Geplaatst op 12 januari 2017 door Joseph Raaijmakers

Lezen en schrijven (of typen); gelukkig voor de *meeste* mensen de normaalste zaak van de wereld in ons land. Maar hoe normaal is dat? Wie kan er werkelijk perfect schrijven en maakt geen taalfouten? Het antwoord is veel simpeler als je denkt en staat te lezen op grootdictee.ntr.nl : NIEMAND! Lees even een stukje met me mee:

“De 61 deelnemers maakten in het dictee in totaal 1138 fouten, een gemiddelde van 18 fouten. De 16 prominente Nederlanders maakten gemiddeld 25 fouten en de Volkskrantlezers hadden een gemiddelde van 15 fouten. Aan de Vlaamse zijde maakten de 14 prominenten gemiddeld 21 fouten en de Morgenlezers hadden gemiddeld 12 fouten.” Heldere conclusie: NIEMAND beheerst de taal perfect en zijn er dus alleen onderlinge verschillen in de hoeveelheid fouten die je maakt. Eigenlijk weten we dat ook allemaal en niemand is daar echt verbaast over. We weten dat de Nederlandse taal een van de moeilijkste talen ter wereld is.

Toch hoor je steeds mensen elkaar verbeteren en helaas te vaak niet om de goede reden. Dikwijls verbetert iemand om een ander te degenereren. Vaak worden schrijffouten als DOM gezien en zelfs aangeduid. Even een opmerking plaatsen over de foutjes en de inhoud van de tekst wordt niet langer serieus genomen. Even de opponent omlaaghalen zodat je zelf wat hoger lijkt te komen. Even wat zout op de slak en je ziet er zelf weer slimmer uit.

VINDT IK LEUK

Laat ik duidelijk zijn: Van elkaar leren is prima. Als het echter **BE**leren wordt of afzeiken vind ik het niet langer OK. Bedenk altijd dat NIEMAND foutloos schrijft dus JIJ ook niet.

Ook komt het vaak de communicatie niet ten goede. Ik herinner me dat ik vroeger vaak een juridische brief moest schrijven. Daar schonk je dan heel veel aandacht aan. Je legde het nog eens een dagje opzij en liet je secretaresse het nog eens doorlezen. Een paar dagen later ging het op de post. De communicatie was destijds ook vele malen trager. Correspondentie ging over dagen of weken i.p.v. seconden of minuten.

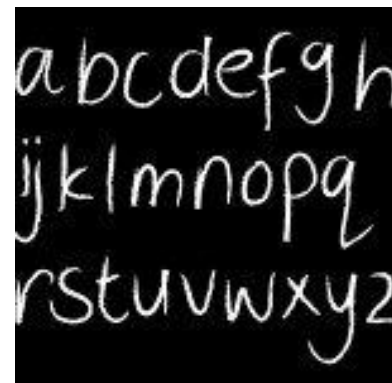
Heden ten dage is alles anders. We communiceren via E-mail, WhatsApp, Facebook en alle andere mogelijkheden. Je hebt vaak in seconden antwoord en dialogen op afstand zijn zo snel als het licht. Persoonlijk vind ik dat fantastisch. Ook is de type-machine veranderd in een minuscuul “touch”-schermpje en daar wordt het ook al niet beter van. Schrijffouten worden steeds vaker typfouten en het extra t’je word steeds minder belangrijk.

Maar het is nog steeds TAAL; bedoelt om met elkaar te communiceren. Om elkaar iets duidelijk te maken of soms gewoon om iets te vertellen. De communicatie is niet minder leuk als een t’je, een puntje of komma wordt vergeten. Een hoofdletter kan soms iets accentueren en dus duidelijker maken, ook al is het niet taalkundig correct. Een Schrijfvout kan soms lollig bedoelt zijn, om iets duidelijk te maken.

Deskundigen hebben overigens al lang geleden vastgesteld dat intelligentie en [dyslexie](#) lang niet altijd hand-in-hand gaan. Dikwijls heeft het NIETS met elkaar te maken.

Maar toch zijn er nog steeds mensen die je steeds “wijzen” op je schrijffouten; om de verkeerde redenen, wel te verstaan. Persoonlijk “*feeg ik mun cont hier aana!*”. Het zegt meer over deze mensen dan over de schrijver.

Communiqueer en geniet van de communicatie, de taal en vooral de variaties die je erop kunt maken. Maak gebruik van je “dichterlijke vrijheid” om zaken duidelijk te maken en speel met de taal. Bedenk dat er nog steeds foutjes worden gemaakt die zo beroemd worden dat ze later in de Dikke van Dale terecht komen. PRACHTIG!

Blijf kritisch, blijf nadenken en blijf **VRIJ.**